

KYRIE

Johannus orgel opus 5 met klein pedaal

Ontferm u over ons

Doksaalorgel van Booitshoeke en Volkegem

Ontferm u over ons

Portatief in de vorm van een kapel

Ontferm u over ons

Cantorum VI met pijporgelgeluid
voor in de huiskamer

Geef ons uw vrede

2-klaviersorgel met zelfstandig pedaal
in de kloosterkerk der eerwaarde paters ongeschoeide karmelieten

Laat ons op de tenen lopen

Groot wijs orgel met de pijpenkrullen
en gouden bladmotief
waarop nog heeft gespeeld
Girolamo Frescobaldi
Organista di San Pietro di Roma

Verlicht onze harten met uw klankkleur

Zelfportret als Paus Benedictus

In den Beginne was het Vlees
het klopte mij de ziel uit de kleren
Ik durf nog nauwelijks ademhalen
Pas later kwam het Woord
Ik leerde praten in mezelf
Ik leerde zeggen: het is niets
twee handen gevouwen in elkaar
krakend bot
een alfabet
van ploffers

Piep

Na dit alles kwam de Zucht
Geen gebed dat mij nog past.

De nacht na moeders overlijden sloeg de bliksem in mijn huis.
En in mijn hoofd ging drie jaar lang het licht uit.
Hoe kwaad kunnen moeders zijn als zij hun kookpot moeten afgeven?
Hun dweilen, borstels, wasknijpers moeten achterlaten in het achterhuis?
Hun schoongemaakte confituurpotten die nog gevuld moeten. Pruimen,
braambessen, aardbeien, frambozen, rabarber, rabarber, rabarber...

Peet scheet Ollebezen!

Peet scheet Appeltrut, drei patatten in ienen put!

Miljardenvlammenste.

Aux nom de la Mère et du Tonnère.

In het hart van de moeder brandt toorn.

In het hart van de moeder schuilt het braambos en het vuur.

In den Beginne was de vloek:

‘Riekt ge dat dan niet, de patatten branden aan!’

Een vloek is altijd meerstemmig.

In elke vloek klinkt barenswée, doodsverlangen en kookadvies:

‘Niet te veel zout op de patatten!’

Elke keer als de bliksem inslaat, zoekt een dode moeder

opnieuw een weg naar haar kookpot

vloekt vlammende instructies naar de achterblijvers

strooit zout op alle brandwonden:

‘Miljardenvlammenste millemiekeste nondedjuu

zoudt ge nu geen vlammen schijten, jong!’

Die nacht sloeg de bliksem bij me binnen.

Katapulteerde mij naar het verleden.

Trof een zaadcel weer die ene vlammende eicel.

Werd ik opnieuw verwekt.

Miljardenvlammenste!

Ik gruwde van de schroeilucht.

In naam van alle spermatozoïden en die ene

gevangene in zichzelf.

Leo Vroman In een boek dat Details heet, probeerde ik een moleculaire autobiografie te beginnen, dus dat moest gaan over een spermacel van mijn vader en een eicel van mijn moeder. Na vijfhonderd regels was ze nog steeds niet bevrucht.

Paul Engelbeen vindt dit leuk.

De hoefijzerboog –
een boosaardig sleutelgat
toont lege ruimte

Zelfportret als Sherlock Holmes

Alle pijprokers dragen hoorns
Alle hoorndragers blazen mist
Het is een goed jaar
voor de mispels en de pimp
met vlinderdas en deukhoed
In het land dat niet gelooft in dieren
is eenhoorn koning
Alle eenhoorns dragen roze sokken
Alle oude sokken roken pijp
Het is een goed jaar voor de luizen
en voor de brandgaten
in het pak met ruiten troef
In het land dat niet gelooft in deuken
draag ik een geruite pet
met kleppen boven oor oog mond
Alle hoorndragers dragen ruiten
Alle ruiters schoppen keet
Het is een goed jaar
voor de maagden, voor de brandhaarden
voor het schaamhaar onder een vergrootglas
In het land dat niet in kleur gelooft
maak ik een studie van scharlaken –

schramhaard van de braamrank

Arthur Ignatius Conan Doyle It was worth a wound; it was worth many wounds
to know the depth of loyalty.

Paul Engelbeen vindt dit leuk.

Het jongetje van acht sleept zijn stoel tot vlak voor het echtpaar dat
vlammende ruzie maakt.

Dames en helen

appelen en stoofpelen

Beulen en beulinnen

Kolenboelen en maglieten

de poppenkast gaat beginnen

Toneel!

Drama van eigen boerenbuitenste bodem.

Het imaginaire doek gaat op

Antracietkleurig skai wordt rood fluweel

Een grauwe keukenhanddoek wordt in de ring gegooid

Het jongetje houdt van drama: aangebrande patatten, kiekens die plots vlammen
schijten in de pan, bliksems en tonnère

Maar zijn ouders nemen hem nooit mee uit naar de schouwburg

De schouwburg dat is de stad en de stad dat is het buitenland

Het buitenland is het einde van de wereld en het einde schuilt achter elke hoek

Pief, poef! Hamme!

Pief, poef! Beveren en Bagdad!

Pief! Poef! Paf! Vlam, Patat!

Boer en Brusselman!

Dood, bederf en rotte aardappels!

Morgen brengt een buitenaardse man de televisie

Nog in zwart-wit

Maar, wie zal dat betalen?

Wie brengt zoveel poen, poen, poen naar het Café daar op den hoek?

Moeder schreeuwt haar gelijk uit

Haar woorden spuwen vlammen

Het jongetje klapt in de handen

Moeder slingert een verwijt

Het jongetje juicht op zijn stoel.

Rood fluweel onder zijn zitvlak gloeit, brandt kinderbillen

Het jongetje wipt op zijn stoel

Vader probeert een onderhuidse zin die pijn doet

Gooit wat kolen op het strijdvuur

Het jongetje krimpt in elkaar

Komen dan nu de slaande argumenten?

Gruwel? Bloed? Nog in zwart-wit

En wie zal dat straks opruimen?

Wie heeft zoveel bezems, schuurborstels, vaatdoeken, sponsjes, *spic & span*?

Tip top

Staat de weleld op zijn kop?

Dlaai dan heel snel aan de knop

Het jongetje hoopt dat snel het doek valt met een happy end

Vlolijke, vlolijke vrienden

Vlolijke vrienden dat zijn wij

Het jongetje lacht alvast

Er zijn nog altijd geen gewonden

Morgen brengt een vreemde man een nieuwe familie

Nonkel Bob en tante Telly

en een vreemd beest *Klaakje*

dat zich steeds bollere kaakjes vreet

tussen kruisbeeld en keukenklok

nestelt in een nieuwe woning

halfopen bebouwing

met aan de ene kant een wand van sanseveria's

aan de andere een muur met tantes, nonkels

een hele wereld vol met vreemden

om te begluren achter wasdraad

met daaraan vaders lange onderbroeken

voor in de winter als het vriest.

William Shakespeare Het gedonder tussen man en vrouw moet ophouden na veertien regels.

Chrétien Beukers Bedoel je één sonnet en dan bliksemsnel uit bed?

Paul Engelbeen vindt dit leuk.

Kun je een reis maken naar Compostella van achter een computerscherm?
Elke zondag drie voetstappen zetten?
Drie regels schrijven om jezelf te genezen?
Zeventien stapjes in de modder
Haiku in het slijk
Versje op de afvalberg gemaakt van aardappelschillen, galstenen, kolengruis
En dan een mislukte koprol in het gras.

Ik kijk naar een foto die ik maakte na moeders dood
Drie wasknijpers aan een blauwe waslijn
Een betonnen muur
Waarop een Z in onuitwisbaar krijt
(nog uit de tijd dat we geloofden in de kracht van het Zichtbare
en het Venster op de Wereld).
Aan een houten balk een roestig hoefijzer
uit een nog meer gelovig tijdperk:
'Jezusken ziet U
Draagt elke dag een propere onderbroek.'
In deze lege ruimte zou moeder mij weg duwen toen ik de wasmand uit
haar handen probeerde te nemen, de handdoeken, de onderbroeken,
de blauwe onderlijfjes
Ooit, op een blauwe maandag, slipte ze daar weg met de wasmand in het slijk
Bleef urenlang roepen om hulp
'Ja, ik riep om Nonkel Staaf
Ik bleef maar roepen om Nonkel Staaf
Tot het mij te binnen schoot:
Nonkel Staaf is op reis, hij zit in Duitsland
(zo'n miljarden vlammenstegloeiendhete nonkelstaven
geklonken tussen de rails van Brussel-Noord en Köln-Süd
ver van mij verwijderd)
Zo hard kon ik toch niet roepen.
Ik kon die trein toch niet tegenhouden.'

;

'Maak afwezigheid in orde,' beveelt Rob Schouten.
Mijn afwezigheid doet me schrikken.

GLORIA

Door de gehele stad klinkt het gerommel van de donder
Een vrouw valt in onmacht bij het horen van het orgel
Gloria in excelsis Deo

Lof zij mankracht gloria gloria
Zeven van zweet druipende mannen
brengen de blaasbalgen in beweging

Lof zij zweetdruppel
Lof zij zweetdruppel reukwater Keuls water rooms water wijwater wijwaterval

Een vrouw droogt zeven mannen het voorhoofd
Kamt de natte mannenharen glad
waarbij één lok weerbarstig krult

Lof zij de getallen
Lof zij die ene krul

Door de gehele stad bonst het op de ramen
doden rommelen in hun lege magen
gloria gloria in de velden van het graafschap
In de velden van het graafschap
delft honger nog een graf
De kardinaal slaapt op beide oren

Lof zij mansoor en klein hoefblad

In een zwaluwnest hoog boven het koor slijpt zwaluw keel aan orgelklep
Lof zij zwaluw, leeuwerik, nachtegaal en koekoeksklok

Een vrouw in haar smalle keuken hakt de kruiden
Lof zij engelwortel, salie, roomse kervel, rozemarijn en hartgespan
De vrouw valt flauw bij het gebed

Lof zij Gloria
Lof zij Rosa, Rosalie, Marguerite, bij het kneden van het brood.

Dag van het wasgoed
Dag van naald in bergen stro –
zoon vertrekt voorgoed